

[Poul Dam.]

deres resterende indkomst til at efterspørge indenlandske varer? Vil de ikke vedblive med at efterspørge udenlandske varer? Er der ikke stadig væk ud fra den filosofi, som man plejer at blive præsenteret for fra borgerlig side, en mening i at beholde et kasseoverskud? Tror man virkelig, at dette kan lade sig gøre?

Jeg ser på det fortsatte arbejde med statens finanser med stor spænding, ikke fordi regeringen er så spændende — der er jo grænser for, hvor mange chok den kan give os efterhånden — men jeg er noget spændt på folketingets holdning. Hvor længe har man i sinde at leve med denne regering? Ved regeringens dannelse sagde statsministeren, at det var jo helt klart, at der ikke var noget flertal mod denne regering. Det var tvivlsomt dengang, og det kan blive det endnu mere, hvis regeringen fremturer, som den er begyndt.

SF stillede et forslag til dagsorden forleden. Vi agter ikke at gentage spøgen — ikke i dag i hvert fald — men der kan jo komme en anden dag. Vort forslag kom sikkert for tidligt. Det viste sig, at der — med enkelte undtagelser — ikke var nogen i folketinget, der turde sige bøn til regeringen ved den lejlighed. Men jeg tror, regeringen snart bliver nødt til at tage reb i sejlene. Det er ikke sikkert, at folketingets partier bliver ved med at være så medgørlige.

Jens Møller (KrF):

Det af den forrige regering fremsatte finanslovsforslag havde i hvert fald én god side, og det var, at der ikke var nogen stigning i udgifterne beregnet i faste priser. Men desværre opnåede man jo ikke det resultat bare ved besparelser, men i høj grad også ved nye skatter og afgifter, især på parcelhusene, men også på andre områder. I den forbindelse kan jeg ikke lade være med at undre mig over, at vi nu stadig væk hører fra socialdemokratisk side, at man vil give gaver til de besiddende. Socialdemokraterne vil altså mene, at det er at give gaver, når man lader være med at tage noget. Det er jo en nem måde at give gaver på.

Vi er i kristeligt folkeparti tilfreds med, at forslagene om disse skatter og afgifter er faldet væk, fordi vi mener, de ramte tilfældigt og var uretfærdige på mange måder.

Men det gør jo, at det bliver nødvendigt med yderligere besparelser for at holde balancen i foretagendet.

Man kan stille sig selv det spørgsmål, hvor store besparelser der er nødvendige. Her er vi tilbøjelige til at tro, at det er vigtigere, om vi kan få en langsigtet sparepolitik, end om vi får de helt store besparelser lige netop nu. Det er det langsigtede, der virkelig kunne være med til at sanere landets økonomi.

Går vi så over til den nuværende regerings spareforslag, som de ligger for os her i dag, så vil vi gerne anerkende dem som et oplæg til et udvalgsarbejde. Der er mange gode ting i dem, og vi vil gerne være med til at forhandle om dem. Men allerede på nuværende tidspunkt vil jeg gerne klargøre vores stilling til nogle vigtige punkter, sådan at man ikke skal være uvidende om, hvordan vi ser på dem.

Vi synes bl. a., at det er lidt forkert, at man kalder det at føre udgifterne over til kommunerne for besparelser. Det er jo bare at lade sorteper gå videre. Det kan da godt være, vi skal gøre det, men skal vi ikke kalde tingene ved deres rette navn?

Vi er godt tilfreds med besparelserne på fritidsloven. Det er en god ting, at folk får lov til at betale for det, de får. Det andet med, at visse ting skal være helt gratis, mens man skal betale fuld pris for andre ting, er en slags formynderi. Derimod mener vi, at der kan spares en masse penge på fritidsloven ved en rationalisering, fordi hele administrationen af fritidsloven er ganske umulig at finde ud af.

Så er der nogle ting, som vi ikke vil kunne medvirke til, og dem skal jeg gerne nævne allerede nu, så man ikke skal være i tvivl. For det første nedskæring af bistanden til u-landene. Det kan ikke være rigtigt, at vi skal spare på dette sted. Det kan ikke være rigtigt, at fordi vi her i Danmark har haft et overforbrug igennem mange år, så skal det være de allerfattigste, nemlig dem ude i u-landene, der skal undgælde.

Vi vil heller ikke være med til at nedsætte børnetilskuddet. Det er jo i realiteten det, der sker; når man kun vil give halv dyrtidsregulering, så er det en langsom nedsættelse af børnetilskuddet. Netop de børnerige familier er vel nogle af dem, der har det allerhårdest i dag med de voldsomme prisstigninger.